

Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-494/07)

(2008/C 8/17)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów niezbędnych w celu dokonania prawidłowej transpozycji do prawa krajowego zobowiązań wynikających z art. 6 ust. 4, art. 12 i art. 13 (całości załącznika IV) dyrektywy Rady 92/43/EWG⁽¹⁾ z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tych przepisów;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja dokonała analizy zgodności ustanowionych przez Republikę Grecką przepisów dokonujących transpozycji dyrektywy 92/43/EWG.

Analiza ta wykazała, że transpozycja niektórych przepisów miała charakter częściowy lub nie została dokonana w sposób prawidłowy.

W szczególności Komisja jest zdania, że użycie w przepisach greckich sformułowania „λόγοι ουσιώδους δημοσίου συμφέροντος” („powody wynikające z istotnego interesu publicznego”), zamiast sformułowania „επιτακτικοί λόγοι σημαντικού δημοσίου συμφέροντος ” („powody o charakterze zasadniczym wynikające z nadrzędnego interesu publicznego”) użytego w art. 6 ust. 4 dyrektywy, stanowi błędną transpozycję tego przepisu, ponieważ rozszerza zakres przewidzianego nim wyjątku i jest sprzeczne z wymogiem wąskiej wykładni dyrektywy.

Ponadto Komisja jest zdania, że włączenie do przepisów greckich sformułowania „szczególne znaczenie gospodarcze” jako jednego z „powodów o charakterze zasadniczym wynikających z nadrzędnego interesu publicznego”, od którego art. 6 ust. 4 uzależnia zastosowanie wyjątków przewidzianych tym przepisem, stanowi nieprawidłową transpozycję art. 6 ust. 4 dyrektywy, gdyż stwarza możliwość dodatkowych wyłączeń.

Wreszcie Komisja stwierdza, co przynajmniej władze greckie, że przepisy ustawodawstwa greckiego dokonujące transpozycji art. 12 i 13 dyrektywy, nie odsyłają do załącznika, który uściśla

ich zakres zastosowania, wobec czego transpozycja przywołanych przepisów dyrektywy nie została dokonana w sposób prawidłowy.

Komisja uważa zatem, że Republika Grecka nie dokonała prawidłowej transpozycji art. 6 ust. 4, art. 112 i art. 13 dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 24.3.2007.

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-507/07)

(2008/C 8/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: H. Kraemer, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przekazując Komisji wykazu sądów w sprawach wzorów wspólnotowych, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 80 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych⁽¹⁾;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Francuska nie spełniła obowiązku przewidzianego w art. 80 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 6/2002, zgodnie z którym każde państwo członkowskie miało przekazać Komisji najpóźniej do dnia 6 marca 2005 r. wykaz sądów w sprawach wzorów wspólnotowych zawierający ich nazwy oraz ich właściwość miejscową.

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 3, str. 1.